ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: HRABANUS MAURUS. TURGOTUS DUNELMENSIS. PS. ORIGENES. HERIGERUS LOBIENSIS. RATRAMNUS CORBIENSIS. IOHANNES CASSIANUS

12. Jh. Seite 32v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36524
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

64

tu res non occultatione uitiorum sed expugnatione partium. VIII

GERMANUS. Est nealiqua inter cenobiū monasteriūq; distantia. an utroq; nomine res una censetur.

PIAMON. Licet a nonnullis soleant indifferenter monasteria pro cenobiis appellari. tamen hoc inter e qd monasterium nomen e diuersorii. nihil amplius quā locum id e habitaculum significans monachorū. Cenobium uero eiā professionis ipsius qualitate disciplinaq; designat. Et mo nasterium potius eiā uniuus monachi habitatio nominari. cenobium appellari non potest nisi ubi plurimorū cohabitantiū degit unita comunio. Dicunt sane monasteria eiā. in quibus sarabaitarū collegia commorant.

QUAMOBREM. Quō deo primo atq; in genere monachorū uideo uos professionis nolit. Illi hui ar ripuisse principia. id e de laudabili cenobiorū palestra ad excelsa fastigia. anachoretice tendere discipline. humilitatis patientieq; uirtute quā uos illic didicisse non dubito uero sectamini cordis affectu. non tam sicut quidam falsa humiliatione uerborū nec affectata atq; superflua in quibusda officiis corporis inclinatione fingentes. qd humilitatis figmentū abbas serapion quoda tempore elegantter irrisit. Cum enī quidam ad eum summā sui abiectionem habitu ac uerbis p ferens aduenisset. eūq; senex secundū morē ut orationē colligeret hortaret. ille nequaquā annuens deprecanti. tantis se subiciens asserebat flagitiis in uolutum. ut ne usum quidem hui communis aeris capere mereret. psiathis quoq; ipsius refugiens sessionē. humi potius insidebat. Cum uero eiā ad ablutionē pedū multo minus p buisset assensum. tum abbas serapion refectione trans